

Vamp imponerte i Bodø kulturhus tirsdag.

Vamp skuffet ikke fansen

Trampeklapp og stående applaus etter flott konsert tirsdag kveld.

Børre Arntzen Publisert: tir, 03. mars

Vamp
Bodø kulturhus 3. mars
2009.
Publikum: Ca 550.
Tid: En time og 45 minutter.

Vamp har gitt ut elleve plater, har holdt på helt siden 1990 og har vært i Bodø flere ganger. Kanskje ikke så rart at de har et svært godt grep om fansen her i byen. Og grepet ble ikke akkurat mindre fast etter en time og tre kvarter i kulturhuset tirsdag kveld.

En fullsatt storsal med mange svært trofaste Vamp-fans fikk en konsert som åpenbart falt i smak. Der ble klappet og sunget og jublet og der ble lyttet med den største konsentrasjon og nærmest en slags andektighet til de roligste og kanskje mest ettertenksomme låtene.

Under ledelse av Øyvind Staveland har Vamp gjennom alle disse årene, og via tre forskjellige og svært dyktige vokalistere, holdt et høyt nivå på nærmest alt hva de har levert. Og det er slett ikke lite. Undertegnede møtte Vamp live for første gang denne tirsdagskvelden, og jeg lot meg imponere.

Vamp på scenen er spennvidde i låtvalget og det er spenstige og dynamiske overganger mellom dem. Vamp på scenen er først og fremst musikk. Befriende liten standup-faktor, noe så mange artister prøver seg på for tiden - med mer eller (ofte) mindre hell.

Øyvind Staveland er altså han som startet det hele i 1990, feieren fra Haugesund. Fra den opprinnelige besetningen er det kun han og gitarist Torbjørn Økeland igjen. Men Vamp-soundet er i dag som på den fantastiske debutskiva "God morgen, søster". Hele konseptet oser av kvalitet og dyktige musikere. Selv ble jeg svært imponert over de to gutta bakerst på opphøyd del av scenen. Fantastiske Birger Mistereggen som presenterte seg som et unikum av en perkusjonist med åpenbar og smittende spilleglede. Hans medspiller der oppe, den litt yngre Odin Staveland (joda, sønnen til Øyvind), åpenbarte seg som mye mer enn en solid trommeslager der han jobbet frem og tilbake mellom slagverk og tangenter. Utrolig spenstig.

Vamp har hele veien lagt vekt på gode tekster, og har fått det veldig godt til ikke minst takket være samarbeid med for eksempel Kolbein Falkeid. Og som nevnt har bandet hele veien hatt dyktige vokalistere i Jan Toft og, kanskje mest kjent, Vidar Johnsen.

Men nå er det Paul Hansen som har det ærefulle oppdraget det er å fronte dette fantastiske bandet vokalmessig.

Og det gjør han rett og slett glimrende.

Jeg skjønner godt at folk elsker Vamp og at Vamp elsker sitt publikum. Dette er ekte saker og ekte forbindelse mellom scene og sal.

